

Skatteministeriet

14. november 2024
J.nr. 2024 - 7695

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 26 af 18. oktober 2024 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Søren Egge Rasmussen (EL).

Rasmus Stoklund

/ Jacob Vastrup

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse, om en afgift på afbrænding og pyrolyse af dansk træ, halm og biogasrestfibre svarende til disse ressourcers alternative økonomiske værdi i Danmarks LULUCF-regnskab – hvis de i stedet efterlades i skoven eller udbringes på landbrugsjord – vil sikre en mere samfundsøkonomisk hensigtsmæssig anvendelse af disse ressourcer?

Svar

Det lægges til grund, at der spørges til prissætning af den alternative CO₂-effekt i LULUCF-sektoren ved afbrænding og pyrolyse af dansk biomasse i form af træ, halm eller biogasrestfibre.

Vedr. opgørelsen af LULUCF-regnskabet er der indhentet bidrag fra Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet:

”I overensstemmelse med IPCC’s retningslinjer opgøres der ikke udledninger ved afbrænding af vedvarende energiresourcer, herunder træ og anden biomasse. En afgift på afbrænding af træ og anden biomasse vil således ikke være en afgift, der afspejler udledningskilderne i Danmarks LULUCF-regnskab. For træ opgøres udledningen i skovsektoren på baggrund af nettotilvæksten, dvs. kombinationen af tilvækst og hugst af skoven. Der indregnes efterfølgende en negativ udledning i kategorien høstede træprodukter, hvis træet ikke afbrændes, men anvendes til møbler, byggemateriale eller øvrige træprodukter.

Tilsvarende gør sig gældende ift. halm og biogasrestfibre, der udbringes eller efterlades på marken, og opbygning af kulstofpulje kan midlertidigt give anledning til negative udledninger, der opgøres under landbrugsjordens kulstofpulje i LULUCF-sektoren. Der vil imidlertid også være lattergasudledninger som følge af nedbrydningen af det organiske materiale på marken, som opgøres under afgrøderester i landbrugssektoren, der skal modregnes lagringseffekten i LULUCF-sektoren. Biokul produceret ved pyrolyse, opgøres ligeledes som negative udledninger under landbrugsjordens kulstofpulje i LULUCF-sektoren, da biokullet forudsættes at udbringes på landbrugsjord.”

Teoretisk vil en ensartet CO₂e-afgift på tværs af alle udledningskilder, inklusive ”negativ” afgift (dvs. tilskud) på negative udledninger, som udgangspunkt medføre de samfundsøkonomiske billigste CO₂e-reduktioner. Dette vil som udgangspunkt tilsige CO₂e-afgift også på nettoudledninger i LULUCF-sektoren, eller evt. dele heraf. I en opgørelse af samfundsøkonomiske omkostninger skal imidlertid indregnes administrative omkostninger. Ved indførelse af afgifter (eller tilskud) bør derfor foretages afvejning af de administrative omkostninger ift. den opnåede klimaeffekt.

En afgift forudsætter, at der i praksis opgøres et afgiftsgrundlag for hver enkelt virksomhed omfattet af afgiften. Når der vil være høje administrationsomkostninger forbundet med at opgøre et retvisende grundlag for den enkelte virksomhed, kan det således være samfundsøkonomisk hensigtsmæssigt at undlade at lægge afgift på visse udledningskilder.

En afgift på udledning i skovsektoren, eller på dele heraf, ville være yderst vanskelig at administrere og kontrollere i praksis. Det skal ses i lyset af, at der fx vil skulle opgøres et afgiftsgrundlag for hver enkelt lodsejer med skov. Det må således formodes, at der ville være væsentlige administrationsomkostninger. Ekspertgruppen for en grøn skattereform har ikke anbefalet afgift på udledning i skovsektoren.

For halm og biogasrestfibre, der udbringes på landbrugsjord, har disse en begrænset og midlertidig lagringseffekt, hvorfor der er et meget lille potentiale for CO₂-reduktioner. Set i forhold til at det samtidig må formodes, at der ville være væsentlige administrationsomkostninger ved en afgiftsregulering, vurderes det umiddelbart at være samfundsøkonomisk hensigtsmæssigt ikke at afgiftsregulere udledninger fra halm og biogasrestfibre. Ekspertgruppen for en grøn skattereform har ikke inkluderet udbringning af halm og biogasrestfibre på marken i deres anbefalinger til afgiftsmodeller.

I *Aftale om et Grønt Danmark* er det aftalt, at der afsættes en tilskudspulje på 10 mia. kr. til lagring af biokul produceret ved pyrolyse frem mod 2045, som skønnes at give reduktioner for 0,3 mio. ton CO₂ i 2030. Ved beregninger af CO₂-effeker og skyggepriser for biokul modregnes det CO₂-optag/negative udledning, der vil være ved at udbringe biomassen på marken i stedet for at lave den til biokul.

Samtidig er det aftalt at øge CO₂-optaget i danske skove ved at give tilskud til skovrejsning på i alt 250.000 hektar frem mod 2045, som skønnes at give reduktioner på 0,1 mio. ton i 2030 og 0,5 mio. ton i 2035. Ved beregninger af CO₂-effekter og skyggepriser for skov er der taget højde for den udledning skoven har ved hugst af træerne.